

Så har vi räknat

Definitionen av självförsörjande är densamma som togs fram och används av Entreprenörskapsforum ("[När blir utrikes födda självförsörjande](#)") publicerad 2020, data från 2016). Till skillnad från den siffra som presenteras där tittar vi på hela befolkningen oavsett härkomst. Vår data kommer från SCB och avser inkomstår 2019.

Antalet självförsörjande kommer man fram till genom följande steg:

1. Antalet personer i arbetsför ålder (20–64 år). Ca 5,8 miljoner personer.
2. Exkludera personer med studiemedel (Består framförallt av lån som återbetalas, ca 500 000 personer). Återstår ca 5,3 miljoner personer.
3. Självförsörjande är den som uppfyller följande krav: Bruttolönen är över 186 000 per år (15 500 kronor/månad) ELLER klassad som företagare. Återstår ca 4 miljoner personer.

De som inte uppfyller kravet definieras som icke självförsörjande. Det är ca 1,35 miljoner personer.

Begreppet självförsörjande syftar här till att fånga hur många som inte kommer upp i en nivå av arbetsinkomster som krävs för att bli en nettobetalare till statskassan. Om gruppen nettobetalare till statskassan blir för liten måste allt färre försörja allt fler. Det sätter press på kostnaderna i staten och skatterna kan behöva höjas, vilket skadar ekonomin och näringslivet.

Personer som av olika anledningar inte försörjer sig genom arbete kan erhålla olika former av ersättningar och bidrag. Till exempel A-kassa, sjukersättning, sjukpenning, etableringsersättning, försörjningsstöd eller föräldrapenning. I gruppen ingår också personer som försörjs av någon annan person, exempelvis i familjen.

Att människor under delar av livet försörjs av andra behöver inte vara ett problem, då trygghetssystemen syftar till att skydda inkomster. Givetvis är till exempel inte föräldraledighet under en kortare del av arbetslivet ett samhällsproblem. Men även dessa personer försörjs av någon annan. Däremot är det ett problem att det idag är för många som skulle kunna försörja sig själva som inte gör det, av olika skäl. **Detta blir tydligt när var fjärde person i arbetsför ålder inte försörjer sig själv (1,3 av 5,3 miljoner personer) och bara fyra miljoner personer försörjer hela befolkningen på tio miljoner. Det är den totala nivån som är hög och utgör ett problem.**

Svårigheter att försörja sig själv genom arbete är större än vad det enkla måttet på antalet arbetslösa visar. Personer som har problem att få ett jobb kan exempelvis sluta söka jobb till slut, varpå arbetslösheten minskar. Dessa personer försörjs då via andra system, som kan vara försörjningsstöd, sjukpenning eller sjukersättning exempelvis. Personer i etableringsfas med svårigheter att få jobb fångas inte heller upp av arbetslöshetsmättet.

Johan Lidelfelt, nationalekonom

Maria Mikkonen, nationalekonom